

REPUBLIKA E KOSOVËS / REPUBLIKA KOSOVO

GŽ. br. 2939/2017

APELACIONI SUD KOSOVA, u veću sudija: Nenad Lazić, predsednik veća, Kujtim Pasuli i Makifete Saliuka, članovi veća, u pravnoj stvari tužioca U. Y. iz sela G. S., koga po punomoćju zastupa advokat V. M. iz U., protiv tuženog K. B. O., sa sedištem u P., koga zastupa ovlašćeni zastupnik, po predmetu spora – radi naknade štete, odlučujući po žalbi ovlašćenog zastupnika tuženog protiv Presude Osnovnog Suda u Gnjilanu – Ogranak u Vitini P.br.428/13 od 11.05.2017. godine, u sednici veća od 11.01.2021. godine, doneo je

PRESUDU

ODBIJA SE kao neosnovana žalba ovlašćenog zastupnika tuženog, a Presuda Osnovnog Suda u Gnjilanu – Ogranak u Vitini P.br.428/13 od 11.05.2017. godine **SE POTVRĐUJE**.

Obrazloženje:

Ožalbenom presudom, u stavu I dispozitiva, delimično je usvojen kao osnovan tužbeni zahtev tužioca U. Y. iz sela G. S., te je obavezan tuženi K. B. O., sa sedištem u Prištini, da tužiocu nadoknadi štetu zbog duševnih bolova koje je pretrpeo zbog saobraćajne nezgode koja se dogodila dana 01.11.2013. godine, a na ime naknade štete od autoodgovornosti, i to:

Na ime naknade nematerijalne štete:

- Na ime pretrpljenih duševnih bolova svih formi iznos od 850 Evra,
Obavezan je tuženi da tužiocu nadoknadi iznos od 850 Evra u roku od 15 dana od pravosnažnosti presude, sa kamatom od 8%, počevši od 11.05.2017. godine, pa do konačne isplate, pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Stavom II dispozitiva ožalbene presude odbijen je kao neosnovan preostali deo tužbenog zahteva za iznos od 3550 Evra.

Stavom III dispozitiva ožalbene presude odlučeno je da se smatra povučenim tužbeni zahtev tužioca Urim Ymeri za naknadu štete za fizičke bolove.

U nastavku dispozitiva obavezan je tuženi da tužiocu nadoknadi troškove postupka i to za tužbu 120 Evra, za medicinsko veštačenje 150 Evra, za sudsku taksu 16 Evra, i za 3 sudska zastupanja iznos od 405 Evra, a sve to u roku od 15 dana od pravosnažnosti presude.

Protiv navedene presude žalbu je u zakonskom roku uložio ovlašćeni zastupnik tuženog, zbog bitnih povreda odredbi ZPP-a, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, i zbog pogrešne primene materijalnog prava, sa predlogom da se ožalbena presuda preinači u skladu sa žalbenim navodima, ili pak da ista bude ukinuta, a predmet vraćen prvostepenom sudu na ponovni postupak i odlučivanje.

Punomoćnik tužioca je dao odgovor na žalbu sa predlogom kao u istom.

Apelacioni Sud je ispitao pobijanu presudu u smislu člana 194 Zakona o Parničnom Postupku (ZPP), te je nakon proučavanja spisa predmeta našao:

Žalba nije osnovana.

Iz spisa predmeta proizilazi da je tužilac tužbom od 18.12.2013. godine pokrenuo parnični postupak protiv tuženog, po predmetu spora radi naknade štete. Ovlašćeni zastupnik tuženog je u odgovoru na tužbu od 07.10.2015. godine osporio tužbeni zahtev u celosti i predložio da isti bude odbijen kao neosnovan. Punomoćnik tužioca je, potom, na pripremnom raspravi povukao deo tužbenog zahteva koji se odnosi na naknadu materijalne štete. Na istom ročištu od 27.02.2017. godine prvostepeni je sud po predlogu punomoćnika tužioca odredio veštačenje od strane veštaka medicinske struke i to ortopeda-traumatologa i neuropsihijatra. Na ročištu pred prvostepenim sudom od 27.03.2017. godine, punomoćnik tužioca je povukao tužbeni zahtev u odnosu na naknadu štete na ime pretrpljenih fizičkih bolova, a ostao pri tužbenom zahtevu za naknadu štete na ime duševnih bolova zbog pretrpljenog straha. Na istom ročištu je nalaz i mišljenje dao psihijatar, nakon čega je punomoćnik tužioca podneskom od 31.03.2017. godine precizirao tužbeni zahtev. Prvostepeni je sud, potom, sproveo postupak i izveo dokaze, i iz istih utvrdio sledeće činjenično stanje: Dana 01.11.2013. godine oko 18:35 časova, na industrijskom putu K. – V., došlo je do saobraćajne nezgode na način da je putničko vozilo marke..., reg. oznaka ... kojim je upravljao U. Y. ovde tužilac, radi izbegavanja traktora marke ..., bez registarskih oznaka, koji se nalazio parkiran na istom putu i za koji je bila zakačena poluprikolica, sleteo s puta u njivu koja se nalazila sa desne strane puta. Prema nalazu veštaka saobraćajne struke predmetoj saobraćajnoj nezgodi su doprineli oba učesnika u istoj, gde se propusti tužioca ogledaju u činjenici da nije držao dovoljnu distancu i kretao se brzinom većom od dozvoljene, dok se propusti vozača traktora ogledaju u činjenici da je vozio neosigurano i neregistrovano vozilo, da poluprikolica nije imala osvetljenje, niti bila opremljena sredstvima koja reflektuju svetlost, te da je vozilo prilikom zaustavljanja morao da bar delimično skloni sa puta, jer je za to imao dovoljno prostora. Presudom Osnovnog suda u Gnjilanu – Ogranak u Vitini K.br.897/2013 od 03.11.2014. godine, vozač traktora je oglašen krivim za krivično delo ugrožavanje bezbednosti javnog saobraćaja zbog čega je kažnjen odgovarajućom kaznom, dok je Rešenjem Osnovnog tužilaštva u Gnjilanu KP.II.2287/2013 od 03.02.2013. godine krivična prijava protiv ovde tužioca za krivično delo ugrožavanje

bezbednosti javnog saobraćaja odbačena zbog nedostatka dokaza. Predmetna saobraćajna nezgoda je prema nalazu veštaka neuropsihijatra kod tužioca izazvala primarni strah u trajanju do 3 minuta, sekundarni strah visokog intenziteta u trajanju od 4 sata, koji se potom u formi straha srednjeg intenziteta nastavio i narednih mesec dana, a kao strah nižeg intenziteta i naredna 2 meseca. Pri tako utvrđenom činjeničnom stanju, prvostepeni je sud našao da je tužbeni zahtev delimično osnovan, te je isti u jednom delu usvojio, a u preostalom odbio i odlučio na način kako je napred navedeno.

Ispitujući pobijanu presudu Apelacioni sud je našao da ista nije zahvaćena bitnim povredama odredbi ZPP-a na koje je žalbeni sud dužan da pazi po službenoj dužnosti, a žalbom ovlašćenog zastupnika tuženog se neosnovano na ovakve povrede ukazuje. Neosnovano se ukazuje da je pobijana presuda zahvaćena bitnom povredom iz člana 182 stav 2 tačka n) ZPP-a, jer je ista u dovoljnoj meri jasna i razumljiva, dispozitiv iste je u skladu sa razlozima o bitnim činjenicama datim u obrazloženju, a razlozi o bitnim činjenicama su u logičkoj vezi sa izvedenim dokazima. Takođe se neosnovano žalbom ukazuje na bitnu povredu iz člana 182 stav 2 tačka i) ZPP-a, jer parničnim stranama u toku sprovedenog postupka nije uskraćeno bilo koje od procesnih prava.

Činjenično stanje, onakvo kako je napred navedeno, je pravilno i u dovoljnoj meri utvrđeno od strane prvostepenog suda, te su žalbeni navodi kojima se ukazuje na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje neosnovani. Prvostepeni je sud bitnu činjenicu o tome kako je saobraćajne nezgode došlo, te ko je krivac za izazivanje iste, pravilno utvrdio na osnovu nalaza veštaka saobraćajne struke i na osnovu Presude Osnovnog suda u Gnjilanu – Ogranak u Vitini K.br.897/2013 od 03.11.2014. godine i Rešenja Osnovnog tužilaštva u Gnjilanu KP.II.2287/2013 od 03.02.2013. godine, dok je činjenicu o pretrpljenom strahu, prvostepeni sud pravilno utvrdio na osnovu nalaza veštaka medicinske struke. Ni Apelacioni sud, kao ni prvostepeni, nema razloga da sumnja u stručnost i objektivnost predmetnog veštaka, te nalazi da su veštačenja urađena stručno i profesionalno, a po najboljem znanju i umeću veštaka, kao i po pravilima nauke i veštinama struke kojom se veštak bavi.

Pri tako utvrđenom činjeničnom stanju, prvostepeni je sud pravilno primenio odgovarajuće odredbe materijalnog prava, tačnije, član 137 ZOO, kada je utvrdio da je tužilac pretrpeo štetu, te član 136 ZOO, kada je našao da je na tuženom obaveza da štetu nadoknadi, shodno članu 961 ZOO. Prvostepeni sud pravilno primenjuje član 158 stav 3 ZOO i član 176 stav 1 ZOO, kada nalazi da je nastanku štete doprineo i sam tužilac, te mu je dosudio naknadu srazmerno umanjenu njegovom doprinosu u nastanku štete. Pri tome je prvostepeni sud visinu nematerijalne štete pravilno utvrdio na osnovu člana 183 ZOO, gde je našao pravu meru između povreda koje je tužilac pretrpeo i novčanog ekvivalenta u koji iste valja izraziti, vodeći pritom računa, kako o značaju povređenog dobra, i cilju kome služi naknada, tako i da se dosuđena naknada ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njenom prirodom i društvenom svrhom. Iz navedenog su razloga žalbeni navodi kojima se ukazuje na pogrešnu primenu materijalnog prava neosnovani.

Odlučujući o troškovima postupka, prvostepeni je sud pravilno primenio član 452 stav 3 ZPP-a.

Na osnovu napred iznetog, Apelacioni sud nalazi da žalba tuženog nije osnovana, te je istu odbio, a prvostepenu presudu potvrdio, i uz primenu člana 195 stav 1 tačka d) Zakona o parničnom postupku, odlučio kao u izreci presude.

APELACIONI SUD KOSOVA

GŽ.br. 2939/2017 od 11.01.2021. godine

**PRESEDNIK VEĆA, SUDIJA
Nenad Lazić**
